

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Augusti. Soloculus est mundi, jucunditas Dei, cœli pulchritudo,
naturæ gratia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

4. DIES AUGUSTI.

Sol oculus est mundi, jucunditas Dei, cœli pulchritudo, naturæ gratia. *S. Ambros. l. 4. Hexam c. 1.*

S. Dominicus Sol
Ecclesiæ.

I. **S**ocratem ferunt exorientem Solem subinde ad occalum usque defixis in eum oculis secutum, Hodierna dies clarior est D. Dominici in Ecclesiam beneficiis, quàm Solis per cœlum diffusis radiis. Hunc Ecclesiæ Solem, Socratis amulo fixis oculis, non tam ut contemplerur, quàm ut imitemur, aspiciamus, vel aspiciendo reddemur suspiciendi. Quod dicitur de Sole, sic sponsus procedent de thalamo, sic Dominicus processit de matris utero. Quia cum Mater uterum gestaret, illi predictum est vaticinio, parituram eam filium, qui in Ecclesia esset, quod in nocte lucerna, quod in orbe Sol, à luce virtutis, & splendore eruditionis. Vix processerat ex utero, ut Sponsus de thalamo, cum cepit in ipso ortu paulatim se luce suâ prodere, ut Sol radiorum apparatu. Cum enim Infans sacro lacte ablueretur, matrona spectata, quæ illum spectabat, vidit ex illius vultu emicare alios, atque alios lucis amœnæ radios: qui deinde in illius fronte coaluere, & stellæ figuram expresserunt. Hinc pingitur cum stella lucente in fronte, adjecto in ejus, ac Ordinis illius scuto, hoc lemmate, *Lucet, & ardet*; tota siquidem ejus familia lucet scientiâ, ardet Charitate; hac orbem illustrat, illâ omnes in orbe inflammat; illa emittit radiorum jacula, hac flammæ spicula; illâ ignorantes instruit, hac frigentes calefacit,

II. *Sol*

II. *Sol oculus est mundi*; sic & Dominicus Ecclesiæ. Idque potissimum, quia ipse oculos semper obvertebat in Solem Justitiæ. Quod ipsum testati sunt aliquando Principes tenebrarum. Non ita pridem cum quispiam, qui inter sacros ritus pellendis demonibus adhibebatur, (a) proponeret Religiosis facinoris Laudunensibus, quas maligni spiritus possidebant, pulcherrimam D. Dominici imaginem. Vix illa apparuerat, cum subito possessæ omnes terga illa vertunt, nec adduci possunt, ut in eam oculos defigant. Tandem vi exorcismorum coactæ intuentur unicâ exceptâ, quæ mirum in modum reluctabatur tamen eâdem virtute compulsâ, non solum aspexit verum etiam obtutum defixit in imaginem oculos, uti Sacerdos diabolo præceperat. His peractis, exigitur à dæmone ratio, cur tanta cum difficultate imaginem illam intueri derectasset? Vix obtinens responsum potuit, tandem exortæ hæ voces: Ha, inquit, cum hic Sanctus inter mortales degeret, semper in Deum intuebatur, in omnibus actionibus suis oculos habebat in illum obversos: nos verò, nos ipsos aspeximus, & quia aspeximus, perimus, & in hanc conditionem, miseriam delapsi sumus. An non igitur meritò Dominicus mundi oculus, qui oculos suos mundissimos, ut heliotropium ad Solem, sic ipse ad illum, qui fecit Solem, defigebat?

III. Sol deinde, ob claritatem dicitur *fecunditas diei*; ob venustatem, *Cali pulchritudo*. Fuit & Dominicus, ut Sol, & pulcher, & clarus ob virgineam castitatem, corporis, ac animi integritatem. Castæ generationi duas illas dotes attribuit Sapiens, pulchritudo

[a] *Barry solitudo dic. 1. discert. Pomerit.*

Augustus. tudinem, & claritatem: hac enim, & illâ captus, exclamavit: (a) *O quam pulchra est casta generatio, cum claritate!* Ab eadem castitate Dominico tanta fuit & pulchritudo, & claritas, utpotè quem S. Catharina Senensis in excessu mentis, vidit in ipso Patris æterni corde, unâ etiam cum JESU Patris æterni Filio: vidit, & simul audiit: O Filia, vides in corde meo hinc JESUM, inde Dominicum? Ille mihi naturalis, hic adoptivus est Filius; illum ab æterno genui, hunc in tempore: & quia in hunc particulari ferebar amore, volui esse in corde meo simul cum JESU, ut sic mihi essent quasi gemelli Filii, naturalis ille, hic adoptivus. Quod si in corde fuerit æterni Patris, certè ex eo hauserit puros, castosque amores: uti etiam à Virgine, quam scilicet Magistram habuit, anno ætatis suæ decimo, utpotè cui illa se spectandam præbuit, docuitque ex tunc Rosarii Mariani leges, modumque, quem deinde Dominicus alios, totumque orbem edocuit: eandem & sponsam habuit anno ætatis 18, Solem denique se prodidit, cùm cælum supra Solem sibiit. Cùm enim P. Ro. pro recuperanda ejus valetudine (utpotè, quem adhuc vivere credebat) sacrificium offerre parat, illicò præpeditus excessu mentis statim instar immortis subsistit. In illo porrò raptu vidit Dominicum, coronâ aureâ redimitum, ad instar Solis omni parte radiantem, Bononiæ excedere. Vis sic lucere, & ardere? vide luceas à luce virtutis; vide ardeas ad igne charitatis, Opta hunc ignem, castima hanc lucem. De illa enim luce.

Prævia lux dat eunti scire, ubi debeat ire.

5. DIES

[a] Sap. 4.